

EØS-ORGANER

2014/EØS/10/01

EØS-KOMITEEN

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 842/2006

av 17. mai 2006

om visse fluorholdige klimagasser(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNIONEN HAR —

nivå som hindrer farlig menneskeskapt forstyrrelse av
klimasystemet.

Under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 175 nr. 1 og artikkel 95 med hensyn
til artikkel 7, 8 og 9 i denne forordning,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾, på
grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 14. mars 2006,
og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram⁽³⁾ identifiseres klimaendringer som et prioritert handlingsområde. I programmet erkjennes det at Fellesskapet har forpliktet seg til å redusere klimagassutslippene i tidsrommet 2008-2012 med 8 % i forhold til 1990-nivået, og at det på lengre sikt vil være nødvendig å redusere de globale klimagassutslippene med omkring 70 % i forhold til 1990-nivået.
- 2) Det endelige målet for De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring, som ble godkjent ved rådsbeslutning 94/69/EF av 15. desember 1993 om inngåelsen av De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring⁽⁴⁾, er å oppnå en stabilisering av konsentrasjonene av klimagasser i atmosfæren på et

- 3) I rådsvedtak 2002/358/EF av 25. april 2002 om godkjenning på Det europeiske fellesskaps vegne av Kyoto-protokollen til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og felles oppfyllelse av forpliktelsene som følger av denne⁽⁵⁾ forplikter Fellesskapet og dets medlemsstater seg til å redusere sine felles menneskeskapt utslipp av de klimagassene som er oppført i vedlegg A til Kyoto-protokollen, med 8 % i forhold til 1990-nivået i tidsrommet 2008-2012.

- 4) De fleste fluorholdige klimagasser som omfattes av Kyoto-protokollen og denne forordning, har et stort potensial for global oppvarming.

- 5) Det bør fastsettes bestemmelser for å forebygge og begrense utslippene av fluorholdige klimagasser, men uten at det berører rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽⁶⁾, rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensnings av forurensning⁽⁷⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF av 18. september 2000 om kasserte kjøretøyer⁽⁸⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/96/EF av 27. januar 2003 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE)⁽⁹⁾.

- 6) Denne forordnings hovedmål er å redusere utslippene av de fluorholdige klimagassene som omfattes av Kyoto-

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 161 av 14.6.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 112/2008 av 7. november 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 79, 18.12.2008, s. 8.

⁽¹⁾ EUT C 108 av 30.4.2004, s. 62.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 31. mars 2004 (EUT C 103 E av 29.4.2004, s. 600), Rådets felles holdning av 21. juni 2005 (EUT C 183 E av 26.7.2005, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 26. oktober 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets regelverksresolusjon av 6. april 2006 og Rådets vedtak av 25. april 2006.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 33 av 7.2.1994, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 130 av 15.5.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 av 4.2.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ EFT L 269 av 21.10.2000, s. 34. Direktivet sist endret ved rådsbeslutning 2005/673/EF (EUT L 254 av 30.9.2005, s. 69).

⁽⁹⁾ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 24. Direktivet endret ved direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 106).

protokollen, og dermed verne miljøet. Det rettslige grunnlaget bør derfor være traktatens artikkel 175 nr. 1.

- 7) Det er likevel hensiktsmessig å treffe tiltak på fellesskapsplan på grunnlag av traktatens artikkel 95 for å harmonisere kravene som gjelder bruk av fluorholdige klimagasser, og markedsføring og merking av produkter og utstyr som inneholder fluorholdige klimagasser. Markedsførings- og bruksbegrensninger for visse anvendelser av fluorholdige klimagasser anses som hensiktsmessig der levedyktige alternativer er tilgjengelige, og det ikke er mulig å ytterligere forbedre inneslutning og gjenvinning. Frivillige initiativer i enkelte industrisektorer bør også tas i betraktning, samt det faktum at utvikling av alternativer fremdeles pågår.
- 8) Anvendelsen og håndhevingen av denne forordning bør stimulere til teknologisk nyvinning ved å fremme fortsatt utvikling av alternative teknologier og overgang til allerede eksisterende teknologier som er mer miljøvennlige.
- 9) Medlemsstatene bør legge forholdene til rette for transport over landegrensene av gjenvunne fluorholdige klimagasser for destruering eller regenerering innenfor Fellesskapet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordningen om transport av avfall⁽¹⁾.
- 10) Omsetning av produkter og utstyr som inneholder fluorholdige klimagasser som oppført i vedlegg II, er til skade for målene og forpliktelsene til Fellesskapet og dets medlemsstater med hensyn til klimaendring, og det er derfor nødvendig å begrense omsetningen av slike produkter og slikt utstyr i Fellesskapet. Dette vil også kunne være tilfellet for andre anvendelser der det brukes fluorholdige klimagasser, og behovet for en utvidelse av vedlegg II bør derfor undersøkes, idet det tas hensyn til miljøfordelene, de tekniske mulighetene og kostnadseffektiviteten.
- 11) I vedlegg II til vedtak 2002/358/EF fastsettes ulike mål for de enkelte medlemsstatene, og medlemsstatene har vedtatt ulike strategier for å nå disse målene. Medlemsstatene bør kunne opprettholde eksisterende nasjonale tiltak som er vedtatt for å oppfylle de nevnte målene, i en begrenset periode i samsvar med traktatens artikkel 95.
- 12) For å bidra til å oppfylle Fellesskapets og medlemsstatenes forpliktelser i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring, Kyoto-protokollen og vedtak 2002/358/EF, bør europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF av 17. mai 2006 om utslipp fra klimaanlegg i motorvogner og om endring av rådsdirektiv

70/156/EØF⁽²⁾ og denne forordning, som begge bidrar til å forebygge og begrense utslipp av fluorholdige klimagasser, vedtas og kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* samtidig.

- 13) Det bør fastsettes bestemmelser om overvåking, vurdering og revisjon av bestemmelsene i denne forordning.
- 14) Medlemsstatene bør fastsette sanksjonsordninger som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og påse at slike ordninger iverksettes. Slike sanksjoner skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 15) Denne forordning respekterer de grunnleggende rettigheter og overholder de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 16) Ettersom målene for denne forordning, som er å inneslutte og rapportere om visse fluorholdige klimagasser samt å kontrollere bruk og omsetning av produkter og utstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser, for å verne miljøet og for å opprettholde det indre marked, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av denne forordnings omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 17) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommissjonen⁽³⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Virkeområde

Målet for denne forordning er å begrense, forebygge og dermed redusere utslipp av de fluorholdige klimagassene som omfattes av Kyoto-protokollen. Denne forordning får anvendelse på de fluorholdige klimagassene som er oppført i vedlegg A til Kyoto-protokollen. Vedlegg I til denne forordning inneholder en liste over de fluorholdige klimagassene som for tiden omfattes av denne forordning, samt opplysning om deres potensial for global oppvarming. I lys av revisjoner som er foretatt i henhold til Kyoto-protokollens artikkel 5 nr. 3, og som er godkjent av Fellesskapet og dets medlemsstater, kan vedlegg I revideres og, dersom det er hensiktsmessig, deretter ajourføres.

⁽¹⁾ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 161 av 14.6.2006, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Denne forordning omhandler inneslutning, bruk, gjenvinning og destruering av de fluorholdige klimagassene som er oppført i vedlegg I, merking og disponering av produkter og utstyr som inneholder disse gassene, rapportering av opplysninger om disse gassene, kontroll av de former for bruk som er omhandlet i artikkel 8, og forbud mot omsetning av produktene og utstyret omhandlet i artikkel 9 og vedlegg II, samt opplæring og sertifisering av personell og foretak som er involvert i virksomhet som omfattes av denne forordning.

Denne forordning får anvendelse uten at det berører direktiv 75/442/EØF, 96/61/EF, 2000/53/EF og 2002/96/EF.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

1. «fluorholdige klimagasser» hydrofluorkarbone (HFC), perfluorkarbone (PFC) og svovelheksafluorid (SF₆) som oppført i vedlegg I, samt stoffblandinger som inneholder disse stoffene, med unntak av stoffer som kontrolleres ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2037/2000 av 29. juni 2000 om stoffer som bryter ned ozonlaget⁽¹⁾,
2. «hydrofluorkarbone» en organisk forbindelse som består av karbon, hydrogen og fluor, og der molekylet ikke inneholder mer enn seks karbonatomer,
3. «perfluorkarbone» en organisk forbindelse som består av bare karbon og fluor, og der molekylet ikke inneholder mer enn seks karbonatomer,
4. «potensial for global oppvarming» klimaoppvarmingspotensialet til en fluorholdig klimagass i forhold til klimaoppvarmingspotensialet til karbondioksid. Potensialet for global oppvarming (GWP) beregnes i form av oppvarmingspotensialet over et tidsrom på 100 år for ett kilogram av en gass i forhold til ett kilogram CO₂. GWP-verdiene oppført i vedlegg I er de som offentliggjøres i den tredje vurderingsrapport vedtatt av FN's klimapanel (IPCCs GWP-verdier for 2001)⁽²⁾,
5. «stoffblanding» i henhold til forpliktelsene i denne forordning, unntatt destruering, en blanding som består av to eller flere stoffer, og der minst ett av stoffene er en fluorholdig klimagass, unntatt i tilfeller der stoffblandingens samlede potensial for global oppvarming er mindre enn 150. Stoffblandingens samlede potensial for global oppvarming⁽³⁾ skal fastsettes i samsvar med del 2 i vedlegg I,
6. «driftsansvarlig» den fysiske eller juridiske person som utøver faktisk myndighet over de tekniske funksjonene til utstyret og systemene som omfattes av denne forordning, og en medlemsstat kan, i nærmere definerte, særlige situasjoner, utpeke eieren som den som har ansvar for den driftsansvarliges forpliktelser,
7. «bringe i omsetning» levering til eller tilgjengeliggjøring for tredjemann innenfor Fellesskapet for første gang, mot betaling eller gratis, av produkter og utstyr som inneholder eller hvis funksjon er avhengig av fluorholdige klimagasser, herunder import til Fellesskapets tollområde,
8. «bruk» anvendelse av fluorholdige klimagasser i produksjon, etterfylling, service eller vedlikehold av produkter og utstyr som omfattes av denne forordning,
9. «varmepumpe» en innretning eller installasjon som trekker ut varme ved lav temperatur fra luft, vann eller jord, og som avgir varme,
10. «lekkasjepåvisningssystem» en kalibrert mekanisk, elektrisk eller elektronisk innretning for å oppdage lekkasje av fluorholdige klimagasser, som varsler den driftsansvarlige når slike gasser påvises,
11. «hermetisk lukket system» et system der alle deler som inneholder kjølemiddel, tettes ved sveising, lodding eller en tilsvarende fast sammenføyning, som kan omfatte tillukkede ventiler og tillukkede serviceåpninger som tillater tilfredsstillende reparasjon eller disponering, og som har en testet lekkasjemengde på mindre enn 3 gram per år under et trykk på minst en fjerdedel av det høyeste tillatte trykket,
12. «beholder» et produkt som i hovedsak er utformet for transport eller lagring av fluorholdige klimagasser,
13. «engangsbeholder» en beholder som er utformet for ikke å kunne fylles på nytt og som brukes ved service, vedlikehold eller fylling av kjøle-, klimaanleggs- eller varmepumpeutstyr, brannvernssystemer eller bryteranlegg for høyspenning, eller til å lagre eller transportere løsemidler basert på fluorholdige klimagasser,
14. «gjenvinning» innsamling og lagring av fluorholdige klimagasser fra for eksempel maskiner, utstyr og beholdere,
15. «resirkulering» gjenbruk av en gjenvunnet fluorholdig klimagass etter en grunnleggende rensesprosess,
16. «regenerering» ny bearbeiding av en gjenvunnet fluorholdig klimagass for å oppfylle en bestemt standard,

⁽¹⁾ EFT L 244 av 29.9.2000, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2006 (EUT L 6 av 11.1.2006, s. 27).

⁽²⁾ IPCC Third Assessment Climate Change 2001. A Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (<http://www.ipcc.ch/pub/reports.htm>).

⁽³⁾ Ved beregning av GWP for ikke-fluorholdige klimagasser i stoffblandinger skal verdiene offentliggjort i «First IPCC Assessment» anvendes, se: «Climate Change, The IPCC Scientific Assessment», J.T. Houghton, G.J. Jenkins, J.J. Ephraums (ed.), Cambridge University Press, Cambridge (UK) 1990.

17. «destruering» den prosessen som alt eller det meste av en fluorholdig klimagass gjennomgår for å bli fast omdannet eller nedbrutt til ett eller flere stabile stoffer som ikke er fluorholdige klimagasser,
18. «fast anlegg eller utstyr» anlegg eller utstyr som vanligvis ikke forflyttes under driften,
19. «aerosolbeholdere til morosaker og dekorasjonsformål» aerosolbeholdere som markedsføres og er ment for salg til allmennheten til underholdnings- og dekorasjonsformål, som oppført i vedlegget til direktiv 94/48/EF⁽¹⁾.

Artikkel 3

Inneslutning

1. Driftsansvarlige for faste anlegg som kjøle-, klimaanleggs- og varmpumpeutstyr, herunder kretser og brannvernssystemer, som inneholder fluorholdige klimagasser oppført i vedlegg I, skal, ved hjelp av alle tiltak som er teknisk mulige og ikke medfører uforholdsmessig store kostnader,

- a) hindre lekkasje av fluorholdige klimagasser, og
- b) så snart som mulig reparere en eventuell oppdaget lekkasje.

2. Driftsansvarlige for anlegg omhandlet i nr. 1 skal sikre at disse kontrolleres for lekkasjer av sertifisert personell som opptrer i samsvar med kravene i artikkel 5, i henhold til følgende plan:

- a) Anlegg som inneholder 3 kg eller mer av fluorholdige klimagasser, skal kontrolleres for lekkasje minst én gang hver tolvte måned, men dette gjelder ikke for utstyr med hermetisk lukkede systemer, som er merket som dette og inneholder mindre enn 6 kg av fluorholdige klimagasser.
- b) Anlegg som inneholder 30 kg eller mer av fluorholdige klimagasser, skal kontrolleres for lekkasje minst hver sjettede måned.
- c) Anlegg som inneholder 300 kg eller mer av fluorholdige klimagasser, skal kontrolleres for lekkasje minst hver tredje måned.

Anleggene skal kontrolleres for lekkasje innen én måned etter at en lekkasje er reparert, for å sikre at reparasjonen har vært effektiv.

For dette nummers formål menes med «kontrollert for lekkasje» at utstyret eller systemet undersøkes for lekkasjer ved hjelp av direkte eller indirekte målemetoder, med vekt på de deler av utstyret eller systemet som har størst sannsynlighet for

lekkasjer. De direkte og indirekte målemetodene for kontroll av lekkasje skal angis i kravene til standardkontroll omhandlet i nr. 7.

3. Driftsansvarlige for anlegg omhandlet i nr. 1 som inneholder 300 kg eller mer av fluorholdige klimagasser, skal installere lekkasjepåvisningssystemer. Slike lekkasjepåvisningssystemer skal kontrolleres minst én gang hver tolvte måned for å sikre at de virker på en tilfredsstillende måte. I tilfeller der brannvernssystemer er installert før 4. juli 2007, skal lekkasjepåvisningssystemer installeres innen 4. juli 2010.

4. Der et egnet lekkasjepåvisningssystem som virker på tilfredsstillende måte, er installert, skal hyppigheten av kontrollene i henhold til nr. 2 bokstav b) og c) halveres.

5. I tilfelle av brannvernssystemer der det foreligger en eksisterende inspeksjonsordning for å oppfylle ISO 14520-standarden, kan disse inspeksjonene også oppfylle forpliktelsene i denne forordning så lenge disse inspeksjonene er minst like hyppige.

6. Driftsansvarlige for anlegg omhandlet i nr. 1 som inneholder 3 kg eller mer av fluorholdige klimagasser, skal føre registre over mengde og type av fluorholdige klimagasser som er installert, eventuelle mengder som er tilkommet og den mengden som er gjenvunnet ved service, vedlikehold og disponering. De skal også føre registre over andre relevante opplysninger, herunder identifisering av foretaket eller teknikeren som utførte nevnte service eller vedlikehold, samt datoene for og resultatene av kontrollene utført i henhold til nr. 2, 3 og 4, og relevante opplysninger som særlig identifiserer det separate faste utstyret til anlegg omhandlet i nr. 2 bokstav b) og c). Disse registrene skal på anmodning gjøres tilgjengelig for vedkommende myndighet og for Kommisjonen.

7. Innen 4. juli 2007 skal Kommisjonen, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2, fastsette standardkravene for lekkasjekontroll for hvert av anleggene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.

Artikkel 4

Gjenvinning

1. Driftsansvarlige for følgende typer fast utstyr skal ha ansvar for få på plass ordninger for tilfredsstillende gjenvinning, ved sertifisert personell som opptrer i samsvar med kravene i artikkel 5, av fluorholdige klimagasser for å sikre at de resirkuleres, regenereres eller destrueres:

- a) kjølekretser i kjøle-, klimaanleggs- og varmpumpeutstyr,
- b) utstyr som inneholder løsemidler basert på fluorholdige klimagasser,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/48/EF av 7. desember 1994 om 13. endring av direktiv 76/769/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om begrenset bruk av markedsføring og bruk av visse farlige stoffer og preparater (EFT L 331 av 21.12.1994, s. 7).

- c) brannvernssystemer og brannslukkingsapparater, og
- d) høyspentbrytere.

2. Når en flergangs- eller engangsbeholder for fluorholdige klimagasser når slutten av sin levetid, skal den personen som anvender beholderen for transport- eller lagringsformål, ha ansvar for å få på plass ordninger for tilfredsstillende gjenvinning av eventuelle restgasser i den, for å sikre at de resirkuleres, regenereres eller destrueres.

3. De fluorholdige klimagassene i andre produkter og annet utstyr, herunder mobilt utstyr, med mindre det brukes i militære operasjoner, skal i den utstrekning det er teknisk mulig og ikke medfører uforholdsmessig store kostnader, gjenvinnes av egnet kvalifisert personell, for å sikre at gassene resirkuleres, regenereres eller destrueres.

4. Gjenvinning i form av resirkulering, regenerering eller destrusering av de fluorholdige klimagassene, skal i henhold til nr. 1-3 finne sted før disponering av slikt utstyr og, når det er hensiktsmessig, i forbindelse med service og vedlikehold av utstyret.

Artikkel 5

Opplæring og sertifisering

1. Innen 4. juli 2007 skal det, på grunnlag av opplysninger mottatt fra medlemsstatene og i samråd med berørte sektorer, være innført minstekrav og vilkår for gjensidig godkjenning etter framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2 med hensyn til opplæringsprogrammer og sertifisering for både foretakene og relevant personell som er involvert i installering, vedlikehold eller service av utstyr og systemer som omfattes av artikkel 3 nr. 1, samt for personell som er involvert i virksomhet som omhandles i artikkel 3 og 4.

2. Innen 4. juli 2008 skal medlemsstatene opprette eller tilpasse sine egne opplærings- og sertifiseringskrav, på grunnlag av minstekravene omhandlet i nr. 1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om sine opplærings- og sertifiseringsprogrammer. Medlemsstatene skal godkjenne sertifikater utstedt i en annen medlemsstat, og skal ikke begrense adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen av grunner knyttet til sertifisering i en annen medlemsstat.

3. Den driftsansvarlige for det berørte anlegget skal sikre at berørt personell har fått nødvendig sertifisering, som omhandlet i nr. 2, som innebærer egnet kunnskap om aktuelle forskrifter og standarder samt nødvendig kompetanse i å forebygge utslipp og gjenvinne fluorholdige klimagasser samt i sikker håndtering av utstyr av den berørte typen og størrelsen.

4. Innen 4. juli 2009 skal medlemsstatene påse at foretak som er involvert i virksomhet som omhandles i artikkel 3 og 4,

bare skal ta imot fluorholdige klimagasser i tilfeller der relevant personell innehar sertifikatene nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

5. Innen 4. juli 2007 skal Kommisjonen, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2, fastsette formatet for underretningen nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

Artikkel 6

Rapportering

1. Innen 31. mars 2008 og deretter hvert år skal alle produsenter, importører og eksportører av fluorholdige klimagasser legge fram en rapport for Kommisjonen, og dessuten sende de samme opplysningene til vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat, som inneholder følgende opplysninger med hensyn til foregående kalenderår:

a) Alle produsenter som produserer mer enn ett tonn fluorholdige klimagasser per år, skal opplyse om

- den samlede produksjonen av hver fluorholdige klimagass i Fellesskapet, med angivelse av hovedkategoriene av anvendelser (f.eks. i mobile klimaanlegg, kjøleanlegg, klimaanlegg, skumplast, aerosolbeholdere, elektrisk utstyr, halvlederproduksjon, løsemidler og brannvern) som stoffet forventes brukt i,
- mengdene av hver fluorholdige klimagass som produsenten har brakt i omsetning i Fellesskapet,
- eventuelle mengder av hver fluorholdige klimagass som er resirkulert, regenerert eller destruert.

b) Alle importører som importerer mer enn ett tonn fluorholdige klimagasser per år, herunder også produsenter som også importerer fluorholdige klimagasser, skal opplyse om

- mengden av hver fluorholdige klimagass som importøren har importert til eller brakt i omsetning i Fellesskapet, med særskilt angivelse av hovedkategoriene av anvendelser (f.eks. i mobile klimaanlegg, kjøleanlegg, klimaanlegg, skumplast, aerosolbeholdere, elektrisk utstyr, halvlederproduksjon) som stoffet forventes brukt i,
- eventuelle mengder av hver enkelt fluorholdig klimagass som importøren har importert for resirkulering, regenerering eller destrusering.

c) Alle eksportører som eksporterer mer enn ett tonn fluorholdige klimagasser per år, herunder også produsenter som eksporterer fluorholdige klimagasser, skal opplyse om

- mengdene av hver fluorholdige klimagass som eksportøren har eksportert fra Fellesskapet,

- eventuelle mengder av hver enkelt fluorholdig klimagass som eksportøren har eksportert for resirkulering, regenerering eller destruering.

2. Innen 4. juli 2007 skal Kommisjonen, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2, fastsette formatet for rapportene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.

3. Kommisjonen skal treffe nødvendige tiltak for å sikre fortløpig behandling av opplysningene den mottar.

4. Medlemsstatene skal opprette rapporteringssystemer for relevante sektorer omhandlet i denne forordning, for i størst mulig utstrekning å framskaffe utslippsdata.

Artikkel 7

Merking

1. Uten at det berører bestemmelsene i direktiv 67/548/EØF(1) og direktiv 1999/45/EF(2) med hensyn til merking av farlige stoffer og stoffblandinger, skal produktene og utstyret som er oppført i nr. 2, og som inneholder fluorholdige klimagasser, ikke bringes i omsetning med mindre de kjemiske navnene på de fluorholdige klimagassene er identifisert ved hjelp av en form for merking som anvender den aksepterte industrinomenklaturen. Slik merking skal klart angi at produktet eller utstyret inneholder fluorholdige klimagasser som omfattes av Kyoto-protokollen, samt mengden av disse, og dette skal angis klart og utslettelig på produktet eller utstyret, nær servicepunktene for fylling eller gjenvinning av den fluorholdige klimagassen, eller på den delen av produktet eller utstyret som inneholder den fluorholdige klimagassen. Hermetisk lukkede systemer skal merkes som dette.

Opplysninger om de fluorholdige klimagassene, herunder deres potensial for global oppvarming, skal inngå i instruksjonshåndbøkene som leveres for slike produkter og slikt utstyr.

2. Nr. 1 får anvendelse på følgende typer produkter og utstyr:

- a) kjøleprodukter og -utstyr som inneholder perfluorkarboneer, eller stoffblandinger som inneholder perfluorkarboneer,
- b) kjøle- og klimaanleggsprodukter og -utstyr (andre enn slike som finnes i motorvogner), varmpumper, brannvernssystemer og brannsløkkingsapparater, dersom den aktuelle typen produkt eller utstyr inneholder hydrofluorkarboneer eller stoffblandinger som inneholder hydrofluorkarboneer,

(¹) Rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT L 196 av 16.8.1967, s. 1). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2004/73/EF (EUT L 152 av 30.4.2004, s. 1).

(²) Europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2006/8/EF (EUT L 19 av 24.1.2006, s. 12).

- c) bryteranlegg som inneholder svovelheksafluorid eller stoffblandinger som inneholder svovelheksafluorid, og

d) alle beholdere for fluorholdige klimagasser.

3. Formen på merkingen som skal benyttes, skal fastsettes etter framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2. Krav til merking i tillegg til kravene i nr. 1 skal, dersom det er hensiktsmessig, vedtas i samsvar med samme framgangsmåte. Før Kommisjonen legger fram et forslag for komiteen nevnt i artikkel 12 nr. 1, skal Kommisjonen vurdere om det er ønskelig å ta med ytterligere miljøinformasjon, herunder om potensial for global oppvarming, på merkingen, idet det tas behørig hensyn til eksisterende merkeordninger som gjelder for produktene og utstyret omhandlet i nr. 2.

Artikkel 8

Bruksbegrensning

1. Bruken av svovelheksafluorid eller stoffblandinger som inneholder dette, i presstøping av magnesium, unntatt i tilfeller der mengden av svovelheksafluorid som brukes, er under 850 kg per år, skal være forbudt fra 1. januar 2008.

2. Bruken av svovelheksafluorid eller stoffblandinger som inneholder svovelheksafluorid til fylling av bildekk, skal være forbudt fra 4. juli 2007.

Artikkel 9

Omsetning

1. Omsetning av produkter og utstyr som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser oppført i vedlegg II, skal være forbudt slik det er angitt i nevnte vedlegg.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på produkter og utstyr som beviselig er framstilt før tidspunktet for ikrafttredelse av det berørte omsetningsforbudet.

3. a) Når en medlemsstat innen 31. desember 2005 har truffet nasjonale tiltak som er strengere enn de som er fastsatt i denne artikkel, og som omfattes av denne forordning når det gjelder omsetning av produkter og utstyr som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser, kan vedkommende medlemsstat, med forbehold for bokstav b), opprettholde disse nasjonale tiltakene fram til 31. desember 2012.

b) Vedkommende medlemsstat skal innen 4. juli 2007 underrette Kommisjonen om de nasjonale tiltakene, vedlagt en begrunnelse til støtte for disse tiltakene. Slike

tiltak må være forenlige med traktaten. Kommisjonen skal gi komiteen nevnt i artikkel 12 nr. 1 relevante opplysninger om slike tiltak.

Artikkel 10

Revisjon

1. På grunnlag av de framskritt som gjøres for å inneslutte eller erstatte fluorholdige klimagasser i klimaanlegg, unntatt slike som er installert i motorvogner og er omhandlet i rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, samt i kjølesystemer i transportmidler, skal Kommisjonen revidere denne forordning og senest 31. desember 2007 offentliggjøre en rapport. Kommisjonen skal eventuelt innen 31. desember 2008 la denne rapporten ledsages av forslag til regelverk, med henblikk på å anvende bestemmelsene i artikkel 3 på klimaanlegg, bortsett fra slike som er installert i motorvogner omhandlet i direktiv 70/156/EØF, og på kjølesystemer i transportmidler.

2. Innen 4. juli 2011 skal Kommisjonen offentliggjøre en rapport på grunnlag av erfaringene med anvendelsen av denne forordning. Rapporten skal særlig

- a) vurdere virkningen av relevante bestemmelser om utslipp og framtidige utslipp av fluorholdige klimagasser, og undersøke hvor kostnadseffektive disse bestemmelsene er,
- b) i lys av framtidige vurderingsrapporter fra IPCC, vurdere om flere fluorholdige klimagasser bør omfattes av vedlegg I,
- c) evaluere opplærings- og sertifiseringsprogrammene som er opprettet av medlemsstatene i henhold til artikkel 5 nr. 2,
- d) vurdere behovet for fellesskapsstandarder knyttet til kontroll av utslipp av fluorholdige klimagasser fra produkter og utstyr, særlig med hensyn til skum, herunder tekniske krav til utforming av produkter og utstyr,
- e) evaluere effektiviteten av inneslutningstiltak som treffes av driftsansvarlige i henhold til artikkel 3, og vurdere om det kan fastsettes høyeste tillatte lekkasjeverdier for installasjoner,
- f) vurdere og eventuelt foreslå en endring av rapporteringskravene i artikkel 6 nr. 1, særlig av mengdegrensen på ett tonn, og vurdere behovet for at vedkommende myndigheter jevnlig skal rapportere til Kommisjonen om anslåtte utslipp basert på representative prøvetakinger for å bedre den praktiske anvendelsen av disse rapporteringskravene,

g) vurdere behovet for utvikling og formidling av dokumenter som beskriver beste tilgjengelig teknikker og beste miljøpraksis når det gjelder forebygging og begrensning av utslipp av fluorholdige klimagasser,

h) ta med et generelt sammendrag av utviklingen, både i Fellesskapet og på internasjonalt plan, av den teknologiske situasjonen, særlig med hensyn til skum, hvilke erfaringer som er gjort, miljøkrav og eventuell innvirkning på det indre markedes virkemåte,

i) vurdere om erstatning av svovelheksafluorid i sandstøping, permanent presstøping og høytrykkspresstøping er teknisk mulig og kostnadseffektivt, og eventuelt foreslå en revisjon av artikkel 8 nr. 1 innen 1. januar 2009, og dessuten se nærmere på unntaket i artikkel 8 nr. 1 i lys av en ytterligere vurdering av tilgjengelige alternativer innen 1. januar 2010,

j) vurdere om det er teknisk mulig og kostnadseffektivt å la flere produkter og mer utstyr som inneholder fluorholdige klimagasser, omfattes av vedlegg II, idet det tas hensyn til energieffektiviteten, og eventuelt komme med forslag til endring av vedlegg II slik at det omfatter flere produkter og mer utstyr,

k) vurdere om fellesskapsbestemmelsene om fluorholdige klimagassers potensial for global oppvarming bør endres; eventuelle endringer bør ta hensyn til den teknologiske og vitenskapelige utvikling samt behovet for å respektere industriens tidsplaner for produktplanlegging, og

l) vurdere behovet for ytterligere tiltak fra Fellesskapets og medlemsstatenes side i lys av eksisterende og nye internasjonale forpliktelser når det gjelder utslippsreduksjon av klimagasser.

3. Om nødvendig skal Kommisjonen legge fram egnede forslag til endring av de relevante bestemmelsene i denne forordning.

Artikkel 11

Uten at det berører relevant fellesskapsrett, særlig fellesskapsregler for statsstøtte og europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter⁽²⁾, kan medlemsstatene fremme omsetning av produkter og utstyr som bruker alternativer til gasser med et høyt potensial for global oppvarming, og som er effektive, nyskapende og ytterligere reduserer klimavirkningene.

⁽¹⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/64/EF (EUT L 310 av 25.11.2005, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 2003.

*Artikkel 12***Komité**

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 18 i forordning (EF) 2037/2000.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

*Artikkel 13***Sanksjoner**

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse på brudd på bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om sine regler for sanksjoner innen 4. juli 2008, og umiddelbart underrette den ved eventuelle senere endringer som berører disse reglene.

Artikkel 14

Uten at det berører artikkel 9 nr. 3, kan medlemsstatene beholde eller innføre strengere vernetiltak etter framgangsmåtene fastsatt i traktatens artikkel 95 i tilknytning til artikkel 7, 8 og 9 i denne forordning, eller i samsvar med traktatens artikkel 176 i tilknytning til andre artikler i denne forordning.

*Artikkel 15***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 4. juli 2007, med unntak av artikkel 9 og vedlegg II, som får anvendelse fra 4. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 17. mai 2006.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

H. WINKLER

Formann

VEDLEGG I

DEL 1

Fluorholdige klimagasser omhandlet i artikkel 2 nr. 1

Fluorholdig klimagass	Kjemisk formel	Potensial for global oppvarming (GWP)
Svovelheksafluorid	SF ₆	22 200
<i>Hydrofluorkarboner (HFC):</i>		
HFC-23	CHF ₃	12 000
HFC-32	CH ₂ F ₂	550
HFC-41	CH ₃ F	97
HFC-43-10mee	C ₅ H ₂ F ₁₀	1 500
HFC-125	C ₂ HF ₅	3 400
HFC-134	C ₂ H ₂ F ₄	1 100
HFC-134a	CH ₂ FCF ₃	1 300
HFC-152a	C ₂ H ₄ F ₂	120
HFC-143	C ₂ H ₃ F ₃	330
HFC-143a	C ₂ H ₃ F ₃	4 300
HFC-227ea	C ₃ HF ₇	3 500
HFC-236cb	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 300
HFC-236ea	CHF ₂ CHFCF ₃	1 200
HFC-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	9 400
HFC-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	640
HFC-245fa	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	950
HFC-365mfc	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	890
<i>Perfluorkarboner (PFC):</i>		
Perfluormetan	CF ₄	5 700
Perfluoretan	C ₂ F ₆	11 900
Perfluorpropan	C ₃ F ₈	8 600
Perfluorbutan	C ₄ F ₁₀	8 600
Perfluorpentan	C ₅ F ₁₂	8 900
Perfluorheksan	C ₆ F ₁₄	9 000
Perfluorsyklobutan	c-C ₄ F ₈	10 000

DEL 2**Metode for beregning av en stoffblandings samlede potensial for global oppvarming (GWP)**

Samlet GWP for en stoffblanding er et veid gjennomsnitt, utledet fra summen av de veide fraksjonene av de enkelte stoffene multiplisert med deres GWP-verdier.

$$\Sigma (\text{stoff X \%} \times \text{GWP}) + (\text{stoff Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{stoff N \%} \times \text{GWP})$$

der % er bidraget i vekt med et veid avvik på +/- 1 %.

Eksempel på anvendelse av formelen på en teoretisk blanding av gasser som består av 23 % HFC-32; 25 % HFC-125 og 52 % HFC-134a:

$$\Sigma (23 \% \times 550) + (25 \% \times 3\,400) + (52 \% \times 1\,300)$$

→ Samlet GWP = 1 652,5

VEDLEGG II

Omsetningsforbud i samsvar med artikkel 9

Fluorholdige klimagasser	Produkter og utstyr	Forbudsdato
Fluorholdige klimagasser	Engangsbeholdere	4. juli 2007
Hydrofluorkarboner og perfluorkarboner	Systemer for ikke-innesluttet direkte fordamping som inneholder kjølemidler	4. juli 2007
Perfluorkarboner	Brannvernssystemer og brannslukkingsapparater	4. juli 2007
Fluorholdige klimagasser	Vinduer for privatboliger	4. juli 2007
Fluorholdige klimagasser	Andre vinduer	4. juli 2008
Fluorholdige klimagasser	Fottøy	4. juli 2006
Fluorholdige klimagasser	Dekk	4. juli 2007
Fluorholdige klimagasser	Enkomponentskum, unntatt dersom dette er nødvendig for å oppfylle nasjonale sikkerhetsstandarder	4. juli 2008
Hydrofluorkarboner	Aerosolbeholdere til morosaker og dekorasjonsformål	4. juli 2009